PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 17. martā *

Lieta T-187/03

Isabella Scippacercola, Brisele (Beļģija), ko sākotnēji pārstāvēja K. Adamantopuls [*K. Adamantopoulos*] un D. Papakrivopuls [*D. Papakrivopoulos*], *avocats*, pēc tam — K. Adamantopuls [*K. Adamantopoulos*] un B. Kīns [*B. Keane*], *solicitor*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Flinns [*L. Flynn*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 19. marta Lēmumu, ar ko noraidīts prasītājas pieteikums par pieeju dokumentam, kas attiecas uz jaunās Atēnu starptautiskās lidostas *Spata* (Grieķija) projektu.

* Tiesvedības valoda — angļu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],

sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 9. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 EKL 255. pants paredz:

"1. Jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar 2. un 3. punktu.

2. Pamatojoties uz sabiedrības interesēm vai privātām interesēm, vispārējus principus un ierobežojumus, kas reglamentē minētās tiesības piekļūt dokumentiem, divos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā nosaka Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru.

[..]"

2 Atbilstoši Deklarācijas Nr. 35, kas ir Amsterdamas Līguma Nobeiguma akta pielikumā (turpmāk tekstā — "Deklarācija Nr. 35"), noteikumiem:

"Konferences dalībnieki vienojas, ka Eiropas Kopienas dibināšanas līguma [255.] panta 1. punktā minētie principi un nosacījumi ļauj dalībvalstīm lūgt, lai Komisija vai Padome nedara zināmus šo valstu dokumentus trešām personām bez attiecīgo valstu iepriekšējas piekrišanas."

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi [pieeju] Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) nosaka principus, nosacījumus un ierobežojumus tiesībām piekļūt to iestāžu dokumentiem, kas paredzētas EKL 255. pantā (Regulas Nr. 1049/2001 1. panta a) daļa). Šī regula stājās spēkā 2001. gada 3. decembrī.

4 Regulas Nr. 1049/2001 2. pants nosaka:

"1. Ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

[..]

3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.

[..]"

5 Regulas Nr. 1049/2001 3. pants, kas attiecas uz definīcijām, nosaka:

"Šajā regulā:

a) "dokuments" ir jebkura satura informācija neatkarīgi no tās pasniegšanas veida (uz papīra, elektroniskā formā vai skaņu, vizuālie un audiovizuālie ieraksti), kas skar iestādes politiku, darbību un lēmumus;

b) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kā arī subjekts ārpus attiecīgās iestādes, tostarp dalībvalstis, citas iestādes un organizācijas Kopienā vai ārpus tās, kā arī trešās valstis."

6 Regulas Nr. 1049/2001 4. pants, kas nosaka izņēmumus no iepriekš minētajām pieejas tiesībām, ir formulēts šādi:

"1. Iestādes var atteikt piekļuvi [pieeju] dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

a) sabiedrības interesēm saistībā ar:

— valsts drošību,

— aizsardzību un militāro jomu,

— starptautiskajām attiecībām,

— Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt piekļuvi [pieeju] dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

— fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,

— tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai,

— pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]

4. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai nē.

5. Dalībvalsts var lūgt iestādei atteikt piekļuvi [pieeju] dokumentam, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas.

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

[..]"

7 Regulas Nr. 1049/2001 5. pants ar nosaukumu "Dokumenti dalībvalstīs" paredz:

"Ja dalībvalsts saņem lūgumu iepazīties ar tās rīcībā esošu dokumentu, ko sagatavojusi kāda iestāde, bet nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt, dalībvalsts apspriežas ar attiecīgo iestādi, lai varētu pieņemt lēmumu, kas nekaitē šīs regulas mērķu sasniegšanai.

Dalībvalsts var arī pāradresēt šo lūgumu attiecīgajai iestādei."

8 Regulas Nr. 1049/2001 9. pants slepeno dokumentu režīmu nosaka:

"1. Slepeni dokumenti ir dokumenti, kas izdoti iestādēs vai to dibinātās aģentūrās dalībvalstīs, trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, un kam piešķirts grifs "SEVIŠĶI SLEPENS", "SLEPENS" vai "KONFIDENCIĀLS" saskaņā ar attiecīgās iestādes noteikumiem ar mērķi aizsargāt Eiropas Savienības vai dalībvalstu būtiskas intereses jomās, kuras norādītas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, proti, valsts drošību, aizsardzību un militārajiem jautājumiem.

2. Saskaņā ar 7. un 8. pantā noteikto kārtību pieteikumus attiecībā uz piekļuvi [pieeju] slepeniem dokumentiem izskata tikai tās personas, kam ir tiesības iepazīties ar šiem dokumentiem. Šīs personas, neskarot 11. panta 2. punktu, arī nosaka, kādas norādes par slepeniem dokumentiem var iekļaut publiskajā reģistrā.

3. Slepenus dokumentus iekļauj reģistrā vai izsniedz tikai ar attiecīgā dokumenta autora piekrišanu.

[..]"

9 5. pants (ar nosaukumu "Apspriedes") noteikumos par to, kā piemēro Regulu Nr. 1049/2001, kura teksts ir pielikumā Komisijas 2001. gada 5. decembra Lēmumam 2001/937/EK, EOTK, *Euratom*, ar ko groza Komisijas Reglamentu (OV L 345, 94. lpp.), nosaka:

"1. Ja Komisija saņem pieprasījumu par pieeju dokumentam, kas ir tās rīcībā, bet kas ir no trešās personas, ģenerāldirektorāts vai departaments, kura rīcībā ir dokuments, pārbauda, vai var piemērot vienu no Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. pantā minētajiem izņēmumiem. Ja pieprasītais dokuments ir klasificēts saskaņā ar Komisijas drošības noteikumiem, piemēro šo noteikumu 6. pantu.

2. Ja pēc pārbaudes ģenerāldirektorāts vai departaments, kura rīcībā atrodas dokuments, uzskata, ka piekļuve [pieeja] jānoraida viena no Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. pantā minēto izņēmumu dēļ, pieprasītājam nosūta noraidošu atbildi, nekonsultējoties ar trešās personas dokumenta autoru.

3. Ģenerāldirektorāts vai departaments, kura rīcībā atrodas dokuments, piešķir piekļuvi [pieeju], nekonsultējoties ar trešās personas dokumenta autoru, ja:

a) pieprasīto dokumentu tā autors jau ir izziņojis [publiskojis] vai tas ir izziņots [publiskots] saskaņā ar regulu vai līdzīgiem noteikumiem;

b) dokumenta satura izziņošana [publiskošana] vai daļēja izziņošana [publiskošana] būtiski neskar Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. pantā minētās intereses.

4. Visos citos gadījumos konsultējas ar dokumenta autoru — trešo personu. It īpaši, ja pieprasījums piekļuvei attiecas uz dokumentu, kas ir no dalībvalsts, ģenerāldirektorāts vai departaments, kura rīcībā ir dokuments, konsultējas ar izcelsmes iestādi, ja:

a) dokumentu nosūta Komisijai pirms Regulas [..] Nr. 1049/2001 piemērošanas dienas;

b) dalībvalsts ir lūgusi Komisiju neizziņot [nepubliskot] dokumentu bez tās iepriekšējas piekrišanas saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu.

5. Dokumenta autors — trešā persona, ar ko ir notikušas konsultācijas, atbild termiņā, kas nav īsāks par piecām darba dienām, taču tai jāļauj Komisijai ievērot tās [..] termiņus atbildes sniegšanai. Ja atbilde nav saņemta noteiktajā laikā vai ar trešo personu nevar sazināties, vai to nevar identificēt, Komisija lemj saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. panta noteikumiem par izņēmumiem, ņemot vērā trešās personas likumīgās intereses, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju.

6. Ja Komisija vēlas piešķirt piekļuvi [pieeju] dokumentam, tādējādi rīkojoties pret skaidri izteiktu autora aizliegumu, tā informē autoru par savu nodomu izziņot [publiskot] dokumentu pēc desmit darbdienu ilga laika posma, kā arī vērš autora uzmanību uz tiesiskas aizsardzības formām dokumenta publiskošanas aizliegšanai.

[..]"

Prāvas rašanās fakti

10 Ar 2003. gada 29. janvāra vēstuli I. Šipačerkola [*I. Scippacercola*] iesniedza Komisijai pieejas pieteikumu tostarp jaunās Atēnu lidostas *Spata* projekta izmaksu/ienākumu analīzes dokumentam. Šis projekts tika līdzfinansēts no Kohēzijas fonda līdzekļiem.

11 Ar 2003. gada 21. februāra vēstuli Komisijas ģenerāldirektorāts (ĢD) "Reģionālā politika" atteica prasītājai pieeju izmaksu/ienākumu analīzei, norādot:

"Attiecībā uz jūsu lūgumu saņemt izmaksu/ienākumu analīzes kopiju, kas ir dokuments, kurš pieņemts pirms Regulas [..] Nr. 1049/2001 spēkā stāšanās dienas, atbilstoši Lēmuma [..] 2001/937 [..] 5. panta noteikumiem notika apspriede ar valsts iestādēm. Valsts iestādes 2002. gada 10. februārī pa faksu ir paziņojušas ĢD ["Reģionālā politika"], ka piekļuve šim dokumentam ir jānoraida.

Atteikums tiek pamatots ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību. Runa ir par pētījumu, ko bankas vārdā veica privātkonsultanti. Banka palīdzēja Grieķijai sagatavot projekta materiālus, parakstoties par konfidencialitātes ievērošanu.

Šādos apstākļos ĢD ["Reģionālā politika"] uzskata, ka atbilstoši Regulas [..] 1049/2001 4. panta 5. punktam attiecīgo pētījumu nevar publiskot [..]."

12 Šajā pašā vēstulē atbildētāja nosūtīja prasītājai daļu no pieteikuma par Kohēzijas fonda finanšu palīdzības piešķiršanu, kas ar virsrakstu "Pamatsecinājumu apraksts" ietvēra īsu izmaksu/ienākumu analīzes galveno tēmu aprakstu.

13 2003. gada 24. februāra un 28. marta vēstulēs prasītāja atkārtoti izteica savu lūgumu.

14 Ar 2003. gada 19. marta vēstuli, par ko prasītājai paziņoja 2003. gada 31. martā, Komisijas ģenerālsekretariāts apstiprināja pieejas noraidījumu pieprasītajam dokumentam (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"). Šī vēstule ir šāda:

"Paldies par Jūsu 2003. gada 24. februāra vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 26. februārī, kurā Jūs lūdzat pārskatīt Jūsu pieteikumu par pieeju pilnam izmaksu/ienākumu analīzes tekstam attiecībā uz jaunās starptautiskās Atēnu lidostas celtniecību.

Šo analīzi veica banka Grieķijas valsts iestāžu (Ekonomikas ministrijas) vārdā.

Atbilstoši 5. panta 4. punkta a) apakšpunktam noteikumos par to, kā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001, kas pieņemti ar [..] Lēmumu 2001/937/EK, Komisijas dienesti apspriedās ar Grieķijas iestādēm par pieeju šim dokumentam, kas Komisijai tika nosūtīts pirms Regulas spēkā stāšanās dienas (2001. gada 3. decembrī). Grieķijas iestādes savā atbildē norādīja, ka nepiekrīt tam, lai Komisija publiskotu šo dokumentu.

Tādējādi, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu, es nevaru Jums dot pieeju šim dokumentam, un līdz ar to man ir jāapstiprina atteikums, ko Jums sniedza [ĢD] "Reģionālā politika".

[..]"

Process un lietas dalībnieku prasījumi

15 Ar 2003. gada 28. maijā iesniegto prasības pieteikumu prasītāja cēla šo prasību.

16 Noklausoties tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

17 2004. gada 9. septembra tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.

18 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Atbildētājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

20 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, jo Komisija kļūdaini uzskatīja, ka pieprasītais dokuments izdots dalībvalstī. Otrais pamats ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā, jo Komisija nav izvērtējusi Grieķijas iemeslus, ko tā sniedza, noraidoši atbildot uz pieprasītā dokumenta publiskošanu.

Trešais pamats ir saistīts ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkumu. Ceturtais pamats ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā, jo Komisija nav pārbaudījusi, vai ir jādod daļēja pieeja informācijai, ko ietver pieprasītais dokuments.

Par pirmo pamatu, kas saistīts ar Komisijas kļūdaino uzskatu, ka pieprasītais dokuments ir izdots dalībvalstī

Lietas dalībnieku argumenti

21 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā, jo tika pieļauta kļūda tiesību normu piemērošanā un acīmredzama kļūda faktu novērtējumā, atbildētājai kļūdaini uzskatot, ka pieprasītais dokuments ir izdots dalībvalstī. Tā apgalvo, ka atbildētāja kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu un Lēmuma 2001/937 5. panta 4. punktu. Atbildētāja esot pārkāpusi arī Regulas Nr. 1049/2001 1. panta a) daļu un principu par iespējami plašākas pieejas nodrošināšanu Komisijas dokumentiem, kas ir ietverts šajā tiesību normā un judikatūrā.

22 Prasītāja apgalvo — atbildētāja kļūdaini uzskatīja, ka pieprasīto dokumentu bija izdevušas Grieķijas iestādes. Tā uzskata, ka pieprasīto dokumentu bija izdevusi trešā persona un ka bija jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta noteikumi.

23 Prasītāja vērš uzmanību uz to, ka Regulas dažādās valodu versijas apstiprina interpretāciju, saskaņā ar kuru termins "izdots" attiecas uz dokumentiem, kas tika pieņemti dalībvalsts vajadzībām vai dalībvalsts iestādēs.

24 Tā uzskata, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktam pieprasītais dokuments bija kvalificējams kā "trešo personu dokuments". No atbildētājas 2003. gada 21. februāra vēstules izriet, ka pieprasītā dokumenta autors ir vai nu privātkonsultants, vai arī banka, kurai tika uzdots sagatavot izmaksu/ienākumu analīzi projekta materiālu sagatavošanai.

25 Pakārtoti — tā kā izmaksu/ienākumu analīzes iesniegšana bija prasība finanšu atbalsta piešķiršanai, lidostas sabiedrību var uzskatīt par pieprasītā dokumenta "īpašnieci". Lidostas sabiedrība bija pilnvarota īstenot *Spata* lidostas celtniecības projektu un bija vienīgā Kohēzijas fonda atbalsta saņēmēja. Katrā ziņā ir skaidrs, ka pieprasīto dokumentu neizdeva dalībvalsts iestādes.

26 Prasītāja uzskata, ka termins "izdots" ir jāinterpretē šauri. Šai interpretācijai jāatbilst Kopienu judikatūrai, saskaņā ar kuru visi izņēmumi no noteikumiem par pieeju dokumentiem ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (Tiesas 2000. gada 11. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-174/98 P un C-189/98 P Nīderlande un *Van der Wal*/Komisija, *Recueil*, I-1. lpp., 27. punkts, un Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-105/95 *WWF UK*/Komisija, *Recueil*, II-313. lpp., 56. punkts).

27 Tā atgādina, ka Regula Nr. 1049/2001 atsaucas uz iespējami plašāku pieeju dokumentiem [1. panta a) daļa] un tās mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem (preambula). Termina "izdots" interpretācija, kas ļautu dalībvalstij, kas tikai "pārsūta" dokumentu Komisijai, izmantot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta noteikumus, būtu pretrunā šim mērķim.

28 Prasītāja apstrīd atbildētājas apgalvojumu, ka autora identitātei nav nozīmes. Tieši otrādi — tā identitāte ir būtiska tiesību piekļūt dokumentiem piešķiršanas procesā. Ja tā nebūtu, jebkura trešā persona varētu apiet Regulas Nr. 1049/2001 prasības, vienkārši lūdzot dalībvalsti pārsūtīt dokumentu Komisijai.

29 Prasītāja noraida atbildētājas apgalvojumu, ka, sākot ar brīdi, kad dokuments ir pārsūtīts Kopienu iestādei, ir piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts. Prasītāja apgalvo, ka parasti nav grūti identificēt katra dokumenta autoru. Katrā ziņā administrācijas komfortam nevajadzētu gūt pārsvaru pār Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām uz iespējami plašāku pieeju dokumentiem, ja vien tas nerada pārmērīgas izmaksas (Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-353/99 P Padome/ *Hautala*, *Recueil*, I-9565. lpp., 29. un 30. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 19. jūlija spriedums lietā T-14/98 *Hautala*/Padome, *Recueil*, II-2489. lpp., 85.–88. punkts). Šajā gadījumā dokumenta autora identitāte nav apšaubāma. To acīmredzami izdevusi trešā persona. Līdz ar to Komisijai bija jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkts, nevis tās pašas regulas 4. panta 5. punkts.

30 Atbildētāja apstrīd šos argumentus un apgalvo, ka Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē attiecīgais dokuments izdots Grieķijas Republikā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

31 Vispirms ir svarīgi norādīt, ka tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kas paredzētas Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā, atbilstoši šā panta 3. punktam attiecas uz visiem Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas rīcībā esošiem dokumentiem, ko tās ir

izdevušas vai saņēmušas. Tādējādi vajadzības gadījumā iestādēm var lūgt nosūtīt trešo personu, tai skaitā dalībvalstu, izdotus dokumentus atbilstoši trešo personu definīcijai, kas ir ietverta minētās regulas 3. panta b) daļā.

32 Turklāt ir jāatgādina, ka, pirms Regula Nr. 1049/2001 stājās spēkā, publisku pieeju Komisijas dokumentiem regulēja Komisijas 1994. gada 8. februāra Lēmums 94/90/EOTK, EK, *Euratom* par publisku pieeju Komisijas dokumentiem (OV L 46, 58. lpp.). Šā lēmuma 1. pantā Uzvedības kodekss tika formāli pieņemts, un 1993. gada 6. decembrī to apstiprināja Padome un Komisija attiecībā uz publisku pieeju Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 1993, L 340, 41. lpp.), kas ir šā lēmuma pielikumā. Minētā Uzvedības kodeksa sadaļas ar nosaukumu "Sākotnējo pieteikumu izskatīšana" trešā daļa nosaka — "ja dokumenta, kas ir iestādes rīcībā, autors ir fiziska vai juridiska persona, dalībvalsts, cita Kopienas iestāde vai institūcija vai jebkāda cita valsts vai starptautiska iestāde, pieteikums ir jānosūta tieši dokumenta autoram". Līdz ar to saskaņā ar minēto noteikumu, ko sauc par "autora noteikumu", iestādei nav tiesību publiskot dokumentus, ko izdod plaša trešo personu kategorija, tai skaitā dalībvalsts, un pieteikuma par pieeju dokumentiem iesniedzējam ir pienākums vajadzības gadījumā nosūtīt savu pieteikumu tieši attiecīgajai trešai personai.

33 Autora noteikums nav ietverts Regulā Nr. 1049/2001, kas nosaka — principā visiem iestāžu dokumentiem ir jābūt pieejamiem sabiedrībai.

34 Tomēr no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta izriet, ka pret dalībvalstīm, kas ir trešo personu vidū, ir īpaša attieksme. Šī tiesību norma piešķir dalībvalstīm tiesības pieprasīt, lai iestāde nepubliskotu tās izdotus dokumentus bez to iepriekšējas piekrišanas. Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts transponē Deklarāciju Nr. 35, saskaņā ar kuru Augsto līgumslēdzēju pušu konference ir vienojusies, ka principi un nosacījumi, kas ir noteikti EKL 255. pantā, ļauj dalībvalstij pieprasīt, lai Komisija vai Padome bez dalībvalsts iepriekšējas piekrišanas nenodod

trešām personām dokumentus, kas izdoti šajā valstī. Šīs tiesības, ko dalībvalstīm piešķir Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts, ir izskaidrojamas ar to, ka grozīt valsts tiesību aktus pieejas dokumentiem jomā nav nedz šās regulas mērķis, nedz sekas (skat. Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 15. apsvērumu un Pirmās instances tiesas 2003. gada 17. septembra spriedumu lietā T-76/02 *Messina*/Komisija, *Recueil*, II-3203. lpp., 40. un 41. punkts).

35 Šajā gadījumā ir jāatzīst, ka attiecīgais dokuments ir nonācis pie atbildētājas saistībā ar pieteikumu Kohēzijas fonda finansējumam. Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka atbilstoši 10. panta 3. punktam Padomes 1994. gada 16. maija Regulā (EK) Nr. 1164/94 par Kohēzijas fonda izveidi (OV L 130, 1. lpp.), ko groza Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1264/1999 (OV L 161, 57. lpp.) un Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1265/1999 (OV L 161, 62. lpp.), pieteikumus atbalsta piešķiršanai projektiem no šā Fonda iesniedz saņēmēja dalībvalsts. Atbilstoši tā paša panta 4. punktam atbalsta pieteikumā ir jāietver tostarp izmaksu un ienākumu analīze.

36 No tā izriet, ka saistībā ar Kohēzijas fondu, pirmkārt, atbalsta pieteikumus iesniedz vienīgi saņēmēja dalībvalsts un, otrkārt, izmaksu/ienākumu analīzes atskaite obligāti veido daļu no informācijas, kas jāietver šādā pieteikumā.

37 Šajā gadījumā izmaksu/ienākumu analīzi Grieķijas valsts iestāžu vārdā veica banka. Tā rezultātā šis dokuments veido daļu no informācijas, kas ir jāietver atbalsta pieteikumā, ko iesniedz Kohēzijas fondam.

38 Līdz ar to nav jāspriež par to, vai dokumentus, ko dalībvalsts vienkārši pārsūta (nevis izdod), ietver Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts, bet pietiek atzīt, ka attiecīgais dokuments, ko Grieķijas valsts iestāžu vārdā izdevusi banka, ir izdots šīs dalībvalsts vārdā.

39 Šādos apstākļos ir jāsecina, ka atbildētāja nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka dokuments izdots dalībvalstī.

40 Turklāt šajā gadījumā nav pamatots prasītājas arguments, ka jebkura trešā persona var izvairīties no pienākumu, kas tām uzlikti ar Regulu Nr. 1049/2001, pildīšanas, vienkārši lūdzot dalībvalsti pārsūtīt dokumentu atbildētājai. Jau tika atzīmēts, ka attiecīgais dokuments ir nonācis pie atbildētājas saistībā ar atbalsta pieteikuma iesniegšanu Kohēzijas fondam. Saistībā ar Kohēzijas fondu saņēmēja dalībvalsts ir vienīgais Komisijas partneris. Atbalsta pieteikumus projektiem iesniedz vienīgi saņēmēja dalībvalsts, un līdz ar to atbildētājas saņemtais dokuments nebūtu pie tās nonācis, ja Grieķijas iestādes neiesniegtu pieteikumu finanšu atbalstam no Kohēzijas fonda.

41 No šiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas saistīts ar to, ka Komisija nav izvērtējusi iemeslus, ko dalībvalsts norādījusi, sniedzot noraidošu atbildi

Lietas dalībnieku argumenti

42 Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta un Lēmuma 2001/937 5. panta 4. punkta burtu un garu, jo tā nav

izvērtējusi iemeslus, ko Grieķijas valsts sniedza, formulējot noraidošu atbildi attiecībā uz pieprasītā dokumenta publiskošanu. Tādā veidā atbildētāja *de facto* piešķīra dalībvalstij *veto* tiesības attiecībā uz tās rīcībā esošā dokumenta publiskošanu.

43 Atbilstoši prasītājas teiktajam, no darbības vārdu "apspriesties" un "lūgt" izmantošanas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 5. punktā un Lēmuma 2001/937 5. panta 4. punktā izriet, ka Komisijai nav saistošs dalībvalsts izteiktais viedoklis. Tāda iepriekš minēto pantu interpretācija, ka tie piešķir *veto* tiesības dalībvalstīm attiecībā uz to izdoto dokumentu publiskošanu, ir pretrunā acīmredzamai termina "pieprasīt" nozīmei.

44 Tā apgalvo, ka tikai iestādes var pieņemt lēmumus par dokumentu, kas ir to rīcībā, publiskošanu un ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1.–3. punktam iestādei ir jāpamato atteikums publiskot dokumentu.

45 Prasītāja vērš uzmanību uz to, ka abās vēstulēs, kas tai adresētas, atbildētāja atsaucas uz Grieķijas iestāžu noraidošo atbildi un ļoti īsi min iemeslus, ko norādījušas šīs iestādes, sniedzot noraidošu atbildi. Nekas neliecina par to, ka atbildētāja ir izvērtējusi šos iemeslus. Apstrīdētais lēmums ietver vēl mazāk informācijas par iemesliem, ko norādījušas Grieķijas iestādes, un par šo iemeslu izvērtēšanu, ko veikusi Komisija. Ģenerālsekretārs vienkārši atsaucas uz Grieķijas iestāžu sniegto negatīvo atbildi.

46 Prasītāja apgalvo, ka atbildētājai bija jāizvērtē iemesli, ko minējušas Grieķijas iestādes, un vēstulēs, kas adresētas prasītājai, bija jānorāda fakti, pamatojot savu novērtējumu. Atbildētāja rīkojās tā, it kā tai būtu saistošs Grieķijas valsts viedoklis.

47 Prasītāja uzsver, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts precizē — Komisija atsaka pieeju, pastāvot noteiktiem nosacījumiem. Ja kāds no šiem nosacījumiem ir izpildīts, Komisijai ir jāatsaka pieeja informācijai. Turpretī tās pašas regulas 4. panta 5. punktā nav noteikts, ka Komisijai ir jāatsaka pieeja, bet gan — ka dalībvalsts var lūgt, lai šāds atteikums tiktu sniegts. Turpmākais šā pieteikuma liktenis ir jāatstāj Komisijas ziņā.

48 Prasītāja izsaka šaubas par to, ka dalībvalstīs, kurām ir sava pieejas dokumentiem sistēma, Komisijas lūgums atteikt piekļuvi tiktu uzskatīts par saistošu. Prasītāja apgalvo — atbildētāja atzīst, ka tas tā nav, apgalvojot, ka tās vēlmes ir jāņem vērā "tiktāl, cik iespējams". Tas nozīmē, ka tās viedoklis, kas pausts šādu apspriežu ietvaros, nav nedz noteicošs, nedz saistošs, nosakot, vai ir jāpiešķir pieeja dokumentiem valsts līmenī.

49 Atbilstoši prasītājam, ja dalībvalsts uzskatītu atbildētājas nostāju par saistošu, acīmredzami tiktu ierobežotas šīs dalībvalsts pilsoņu tiesības un atbildētājai *de facto* tiktu piešķirtas *veto* tiesības, iespējams, pat nepazīstot attiecīgo valsts tiesisko sistēmu. Tā uzsver, ka jebkurā gadījumā dalībvalsts saglabā izvērtēšanas iespējas attiecībā uz noteikumiem, saskaņā ar kuriem var atļaut pieeju, lai saskaņotu attiecīgās valsts tiesiskās sistēmas prasības ar autora tiesiskās sistēmas prasībām. Analoģiski, kaut arī dalībvalsts var lūgt atteikt pieeju, atbildētājai ir izvērtēšanas iespējas, lai kopā ar dalībvalsti noteiktu, kādā veidā ņemt vērā dalībvalsts raizes, vienlaikus nodrošinot iespējami plašāku pieeju dokumentiem.

50 Tiesas sēdē prasītāja uzsvēra — Regulas Nr. 1049/2001 9. panta 3. punkts norāda, ka slepenu dokumentu publiskošanai ir vajadzīga izdevējiestādes piekrišana. Tā uzskata

— ja Kopienas likumdevējs būtu gribējis minētās regulas 4. panta 5. punktā dalībvalstīm piešķirt *veto* tiesības, tas būtu ietvēris līdzīgi formulētu tiesību normu.

51 Atbildētāja apstrīd šos argumentus un lūdz šo pamatu noraidīt.

Pirmās instances tiesas vērtējums

52 Jautājums, kas uzdots šā pamata ietvaros, ir — vai, paredzot to, ka dalībvalsts var lūgt iestādi nepubliskot tās izdotu dokumentu bez iepriekšējas piekrišanas, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts piešķir šai valstij *veto* tiesības, vai arī tas atstāj šai iestādei izvērtēšanas iespējas.

53 Ir jāatgādina, ka Regula Nr. 1049/2001 paredz to, ka principā visiem iestāžu dokumentiem ir jābūt pieejamiem sabiedrībai (preambulas 11. apsvērums).

54 Trešo personu dokumentu gadījumā šās regulas 4. panta 4. punkts uzliek iestādēm pienākumu apspriesties ar attiecīgajām trešām personām, lai izvērtētu, vai ir piemērojams izņēmums, kas paredzēts tās pašas regulas 4. panta 1. vai 2. punktā, ja vien nav skaidrs, ka dokuments ir vai nav publiskojams. No tā izriet, ka iestādēm nav pienākuma apspriesties ar attiecīgajām trešām personām, ja ir skaidri redzams, ka dokuments ir vai nav jāizsniedz. Jebkurā citā gadījumā iestādēm ir jāapspriežas ar attiecīgajām trešām personām. Līdz ar to apspriešanās ar attiecīgajām trešām personām parasti ir priekšnosacījums tam, lai izvērtētu, vai izņēmumi pieejai, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. un 2. punktā, ir piemērojami trešo personu dokumentu gadījumā.

55 Turklāt atbildētājas pienākums apspriesties ar trešām personām, ko tai uzliek Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkts, neietekmē tās pilnvaras izlemt, vai ir piemērojams viens no izņēmumiem, kas ir paredzēti minētās regulas 4. panta 1. un 2. punktā.

56 Turpretī no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta izriet, ka dalībvalstīm ir īpaši nosacījumi. Šī tiesību norma piešķir dalībvalstij tiesības lūgt iestādi nepubliskot dalībvalstī izdotu dokumentu bez tās iepriekšējas piekrišanas. Ir jāatgādina, kā tas ir izteikts iepriekš 35. punktā, ka šī tiesību norma transponē Deklarāciju Nr. 35.

57 Tādējādi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts nostāda dalībvalstis atšķirīgā situācijā nekā citas trešās personas, nosakot šajā ziņa *lex specialis*. No šīs tiesību normas izriet, ka dalībvalsts var lūgt iestādi — vai nu dokumenta reģistrēšanas brīdī, vai vēlāk — nepubliskot dalībvalsts izdotu dokumentu bez tās iepriekšējas piekrišanas. Gadījumā, ja dalībvalsts ir izteikusi šādu lūgumu, iestādei ir iepriekš jālūdz dalībvalsts piekrišana šā dokumenta publiskošanai. Šim iestādei uzliktajam pienākumam — iepriekš lūgt dalībvalsts piekrišanu, kas ir skaidri norādīts šajā tiesību normā, nebūtu nekādas nozīmes, ja iestāde varētu izlemt publiskot šo dokumentu, neskatoties uz skaidri izteiktu attiecīgās dalībvalsts pretēju lūgumu. Ja iestādei būtu tiesības publiskot dokumentu, neskatoties uz dalībvalsts lūgumu atteikt pieeju šim dokumentam, dalībvalsts situācija nebūtu atšķirīga no parasto trešo personu situācijas. Līdz ar to — pretēji tam, ko apgalvo prasītāja — šāds dalībvalsts lūgums uzliek iestādei pienākumu neizsniegt attiecīgo dokumentu. Ja, kā tas ir šajā gadījumā, dalībvalsts nav iesniegusi šādu lūgumu laikā, kad dokuments tika reģistrēts iestādē, iestādei tomēr ir tiesības lūgt dalībvalsts iepriekšēju piekrišanu, lai izsniegtu dokumentu trešām personām. Šādā gadījumā iestādei ir jāievēro arī dalībvalsts iespējamais lūgums nepubliskot šo dokumentu.

58 Šajā ziņa ir jāatzīmē, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam dalībvalstij nav pienākuma pamatot savu lūgumu un ka iestādei nav jāizvērtē, ja tai šāds lūgums tiek iesniegts, vai attiecīgā dokumenta nepubliskošanu attaisno tai skaitā sabiedrības intereses.

59 Lai nodrošinātu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkta piemērošanu, kas atbilst Deklarācijai Nr. 35, un lai atvieglotu pieeju attiecīgajam dokumentam, atļaujot dalībvalstij, kurā tas izdots, vajadzības gadījumā dot savu piekrišanu tā publiskošanai, iestādei ir jāapspriežas ar šo dalībvalsti. Ja šī dalībvalsts pēc apspriedes neizsaka lūgumu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam, iestādei saskaņā ar minētās regulas 4. panta 4. punktu tomēr ir jāizvērtē, vai dokuments ir vai nav publiskojams.

60 Ir jāatzīst — ja dalībvalsts izsaka lūgumu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam, ir jāpiemēro šīs dalībvalsts attiecīgās tiesību normas, kas nosaka tiesības piekļūt dokumentiem, kā arī atbilstošās tiesību normas iespējamai pārsūdzēšanai. Līdz ar to valsts pārvaldes un tiesību aizsardzības iestādēm, piemērojot valsts tiesību normas, ir jāizvērtē, vai atļaut pieeju dokumentiem, kas izdoti dalībvalstī, un ir jānosaka, vai un kādā apmērā piemērojamas ieinteresēto personu tiesības uz pārsūdzību.

61 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, ko prasītāja uzsvēra tiesas sēdes laikā, saskaņā ar kuru — ja Kopienu likumdevējs būtu gribējis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktā piešķirt dalībvalstīm *veto* tiesības, tas būtu pieņēmis formulējumu, kas līdzīgs minētās regulas 9. panta 3. punktam, — ir jāatzīst, ka 9. panta 3. punkts ietver īpašus noteikumus, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību slepeniem vai konfidenciāliem dokumentiem, ko Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajās jomās, it īpaši sabiedriskās drošības, aizsardzības un militārajā jomā, izdevušas tai skaitā iestādes, dalībvalstis, trešās valstis vai starptautiskas organizā-

cijas. Šis pants precizē tostarp personas, kas ir tiesīgas rīkoties ar šiem dokumentiem, un nosaka, ka slepenie dokumenti ir jāieraksta reģistrā vai jāizsniedz tikai ar izdevējiestādes piekrišanu. Ņemot vērā šo noteikumu īpašo raksturu, ir jāatzīst, ka šis pants nav saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu, un tādējādi uz to nevar atsaukties, lai interpretētu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktu. Dalībvalsts klasifikācija "SEVIŠĶI SLEPENI", "SLEPENI" vai "KONFIDENCIĀLI" nozīmē, ka dokumentu principā nav iespējams publiskot. Citiem dalībvalsts izdotiem dokumentiem šādu neiespējamību var konstatēt tikai, ja dalībvalsts to skaidri lūdz.

62 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam, ja dalībvalsts lūdz iestādi nepubliskot tās izdotu dokumentu bez iepriekšējas piekrišanas, iestādei šis lūgums ir saistošs. Attiecīgi otrais prasītājas pamats, ka atbildētāja nav izvērtējusi Grieķijas valsts sniegtos iemeslus, formulējot noraidošu atbildi attiecībā uz pieprasītā dokumenta publiskošanu, nav pamatots.

Par trešo pamatu, kas saistīts ar iespējamu pamatojuma trūkumu

Lietas dalībnieku argumenti

63 Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot tiesību normas, neizpildot pienākumu pamatot apstrīdēto lēmumu — pretēji EKL 253. panta prasībām. Tā uzskata — tas, ka atbildētāja neizvērtēja Grieķijas valsts sniegtos iemeslus, ir uzskatāms par pamatojuma trūkumu.

64 Prasītāja uzsver, ka šajā lietā atbildētāja tikai informēja par iemesliem, ko sniedza Grieķijas valsts savas noraidošās atbildes pamatojumam. Nevienā no abām prasītājai adresētajām vēstulēm un it īpaši apstrīdētajā lēmumā netika sniegti atbildētājas iemesli atteikumam atļaut pieeju pieprasītajam dokumentam. Tādējādi atbildētāja nav devusi iespēju prasītājai uzzināt iemeslus, kas bija pamatā atteikumam publiskot pieprasīto dokumentu, un nav ļāvusi Kopienu tiesai īstenot uzraudzības pilnvaras.

65 Atbildētāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums bija pilnīgs, jo lēmumā ir norādīts iemesls, kas pamato atteikumu pieejai dokumentam, proti, valsts iestāžu lūgums šo dokumentu nepubliskot.

Pirmās instances tiesas vērtējums

66 Ir jāatgādina, ka pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts — individuāla lēmuma pamatošanas pienākuma mērķis ir nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai tā zinātu, vai lēmums ir labi pamatots, vai arī tam iespējami piemīt kļūda, kas ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību un ļauj Kopienu tiesai veikt uzraudzību pār lēmuma likumību. Šī pienākuma piemērojamība ir atkarīga no attiecīgā akta būtības un konteksta, kādā tas ir pieņemts (Pirmās instances tiesas 1996. gada 24. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-551/93, no T-231/94 līdz T-234/94 *Industrias Pesqueras Campos* u.c./Komisija, *Recueil*, II-247. lpp., 140. punkts, 2000. gada 3. februāra spriedums apvienotajās lietās T-46/98 un T-151/98 *CCRE*/Komisija, *Recueil*, II-167. lpp., 46. punkts, un 2002. gada 14. maija spriedums lietā T-80/00 *Associação Comercial de Aveiro*/Komisija, *Recueil*, II-2465. lpp., 35. punkts).

67 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka tajā ir skaidri norādīts — atbildētāja apspriedās ar Grieķijas iestādēm, kuras to lūdza nepubliskot šo dokumentu, un ka līdz ar to tā atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam nevarēja publiskot minēto dokumentu.

68 No tā izriet, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums bija pilnīgs, jo atbildētāja norādīja iemeslu atteikumam pieejai dokumentam, proti, to, ka valsts iestādes to lūdza šo dokumentu nepubliskot.

69 Šajā ziņā ir jāatgādina kā tas ir nospriests iepriekš, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam iestādei ir saistošs dalībvalsts izteiktais lūgums. Šajos apstākļos atbildētājai nebija jāizvērtē Grieķijas valsts sniegtie iemesli.

70 Visbeidzot, pat ja, rūpējoties par pārskatāmību, atbildētāja informētu prasītāju par dalībvalsts sniegto pamatojumu, ir jāatzīst, ka tas neuzliek atbildētājai pienākumu izskaidrot prasītājai iemeslus, kuru dēļ attiecīgā dalībvalsts atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktam iesniegusi lūgumu, ņemot vērā to, ka šī tiesību norma neuzliek dalībvalstīm par pienākumu pamatot šādu lūgumu.

71 No šiem apsvērumiem izriet, ka trešais pamats nav pamatots.

Par ceturto pamatu, kas saistīts ar to, ka Komisija nav izvērtējusi, vai bija jāatļauj daļēja pieeja informācijai, ko ietver pieprasītais dokuments

Lietas dalībnieku argumenti

72 Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību normu piemērošanā, jo pārkāpa Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, neizvērtējot, vai bija jāatļauj daļēja pieeja informācijai, ko ietver pieprasītais dokuments un uz ko neattiecas izņēmumi.

73 Prasītāja vērš uzmanību uz to, ka atbildētāja tai nosūtīja daļu no pieteikuma Kohēzijas fonda finansējumam, kas ietvēra izmaksu/ienākumu analīzes galveno tēmu aprakstu, nevis analīzes tekstu kopumā, kā tas bija lūgts. Šī publiskošana neatbilst Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta prasībām, jo šis apraksts nav daļa no pieprasītā dokumenta šīs tiesību normas izpratnē.

74 Prasītāja uzsver — neskatoties uz dalībvalsts lūgumu atteikt pieeju, atbildētājai ir jānodrošina iespējami plašāka pieeja dokumentiem, un līdz ar to tai bija jāizvērtē, vai bija piešķirama daļēja pieeja. Atbildētāja, pat nenosakot to, vai varēja piešķirt daļēju pieeju, ir pieļāvusi kļūdu tiesību normu piemērošanā (iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā Padome/*Hautala*, 29. un 30. punkts, un iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā *Hautala*/Padome, 85.–88. punkts).

75 Atbildētāja apstrīd šos argumentus un lūdz noraidīt šo pamatu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

76 Atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktam, ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

77 Ir skaidrs, ka apstrīdētajā lēmumā nav minēts, vai atbildētāja izskatīja iespēju piešķirt daļēju pieeju pieprasītajam dokumentam. Tomēr ir jānorāda — kā tas arī paziņots prasītajai, ka attiecīgā dalībvalsts pilnīgi iebilst pret visa dokumenta publiskošanu. Tā kā atbildētājai šis lūgums ir saistošs, daļēja pieeja šim dokumentam nebija iespējama. Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka iemesli atteikumam piešķirt daļēju pieeju minētajam dokumentam nav tieši, bet noteikti ir ietverti dalībvalsts lūgumā.

78 Tādējādi pamats ir jānoraida.

79 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

80 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Azizi Jaeger Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 17. martā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

M. Jaeger